

ORFEUS A EURYDIKA

Podľa starovekých gréckych mýtov prerozprávala Beata Patáková

Ilustrovala Ingrid Zamečniková

PERFECT

EDÍCIA MÚZY

*Najskôr oslávme Múzy, čo tešia vznešené srdce božského otca Dia,
keď Olympom znejú ich spevy, v ktorých zvestujú všetko,
čo bolo, čo je, i čo bude, čarovne súladnou piesňou...*

Hesiodos

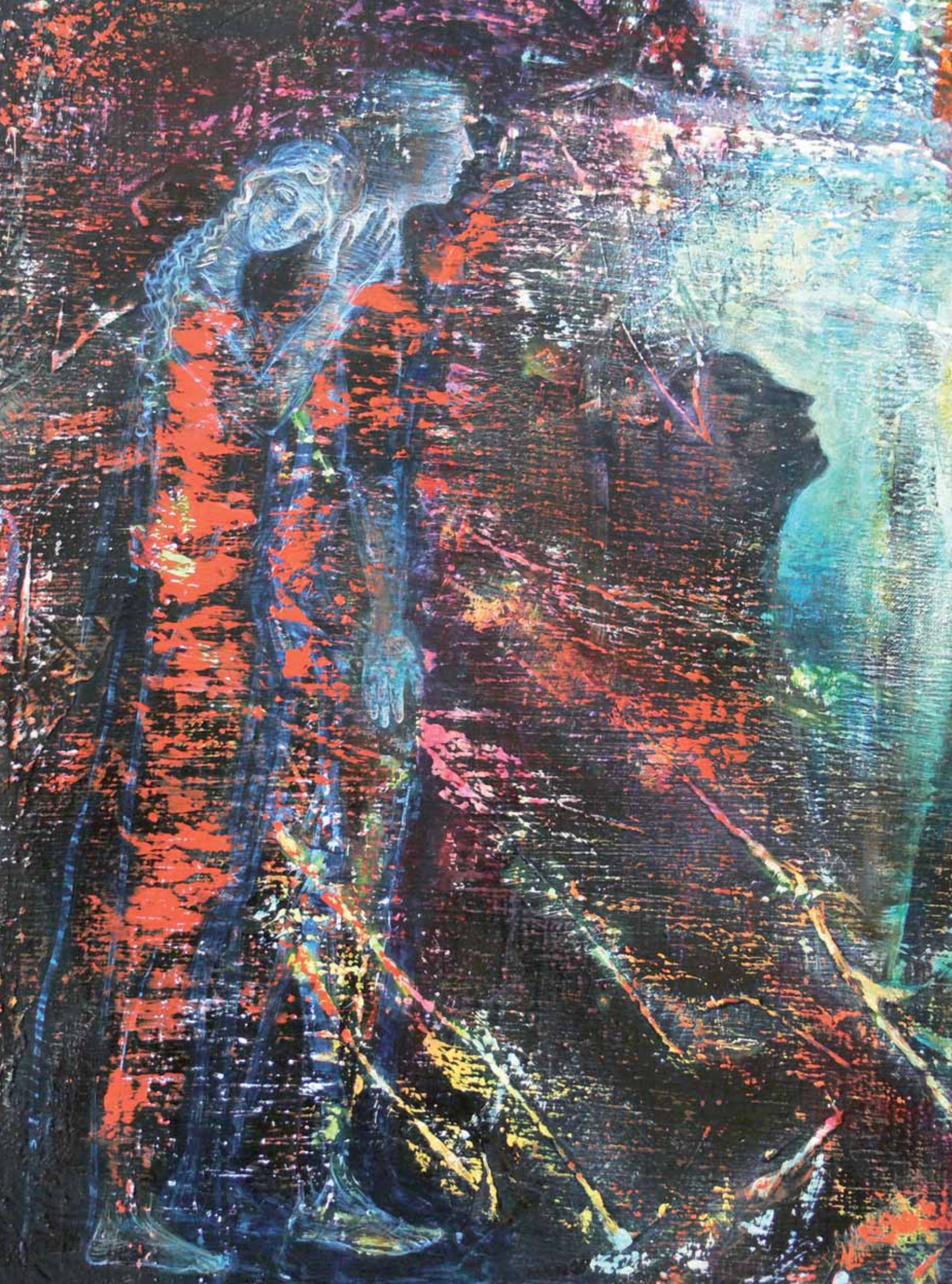
ORFEUS A EURYDIKA

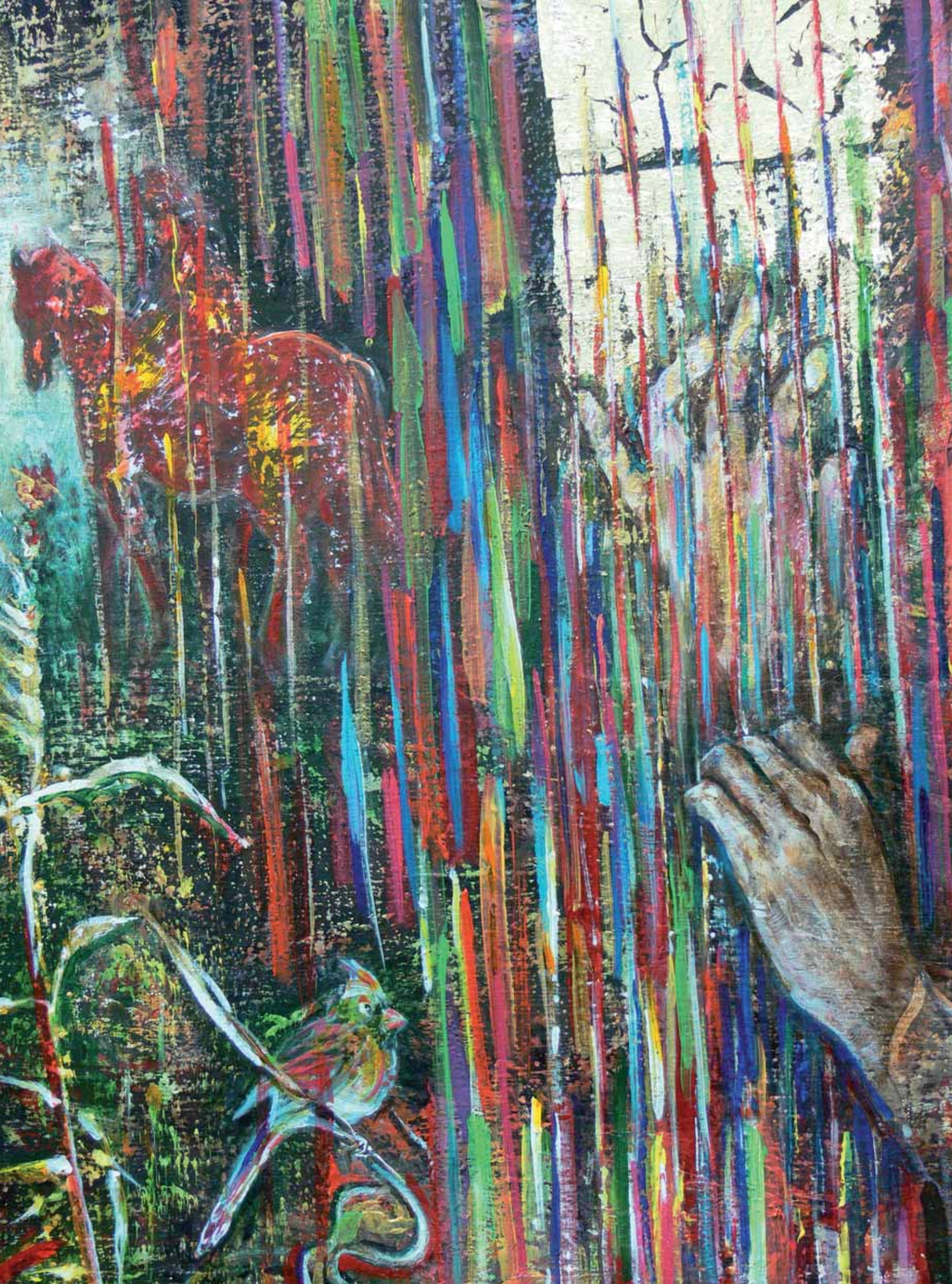
Podľa starovekých gréckych mýtov prerozprávala Beata Panáková

Ilustrovala Ingrid Zámečnicková

Text © Beata Panáková
Ilustrácie © Ingrid Zámečniková
Design © Boris Kvasnica
Slovenské vydanie © Perfekt 2014

Nikdy predtým a nikdy potom svet nepoznal takého speváka, akým bol Orfeus, syn Múzy Kalliopé a tráckeho kráľa Oiagra.

Po matke, Múze krásnohlasej, zdedil pôvab a nádherný hlas. Po otcovi, múdrom vládcovi, zdedil úctu k predkom a túžbu po poznaní. Preto vedel Orfeus spievať o dejoch minulých i budúcich, preto vedel hudbou pripodobniť hlas vody, lúčin, lesov, ba aj ozvenu nebeskej klenby. Svojím spevom oblažoval všetky svetské bytosti, ba aj nesmrteľných bohov.

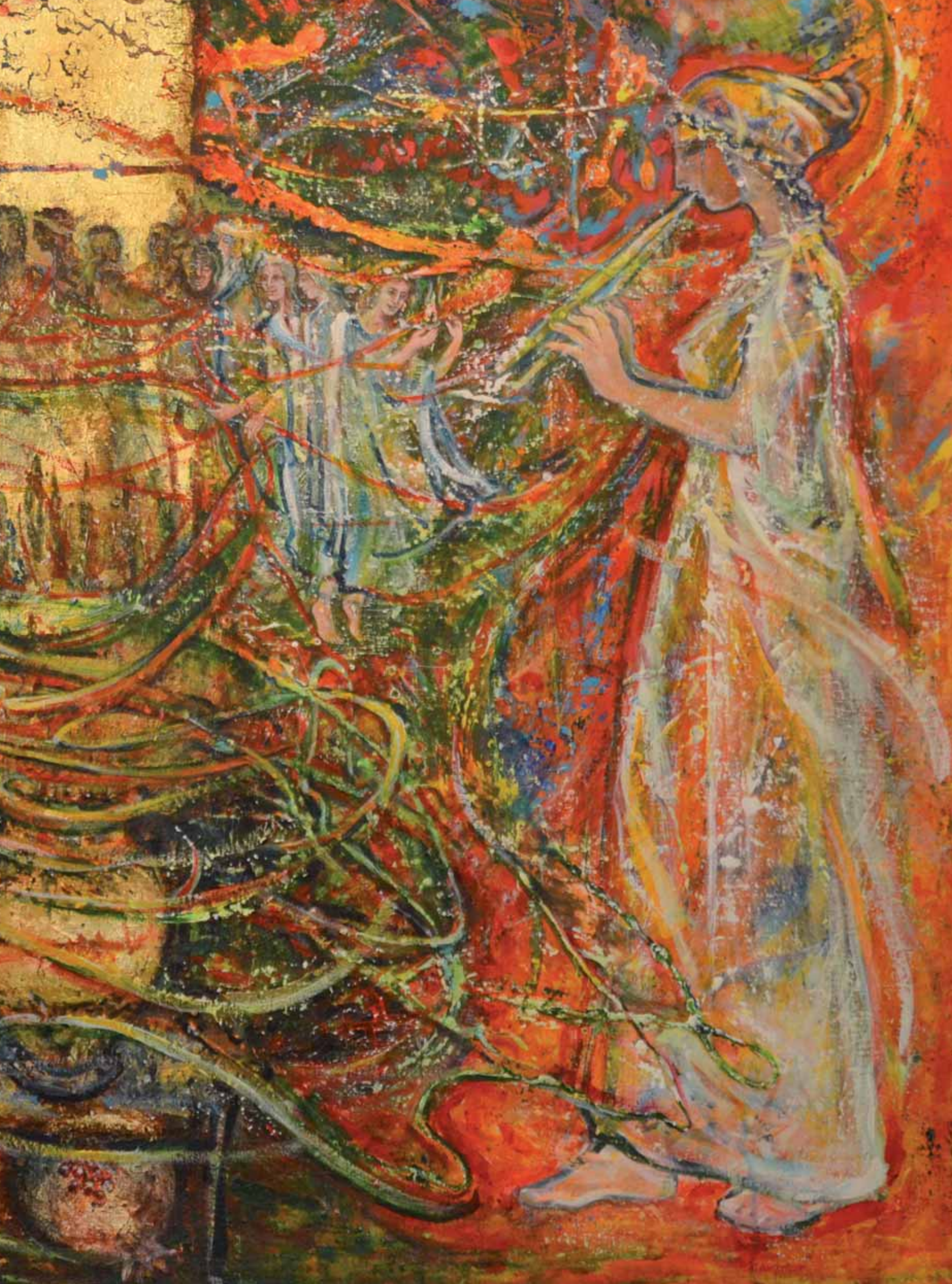
Keď boh Apolón, milovník slnečného jasu a všetkého krásneho, videl, aký je chlapec nadaný, rozhodol sa ho obdarovať. Prišiel za ním a dal mu sedemstrunnú lýru.

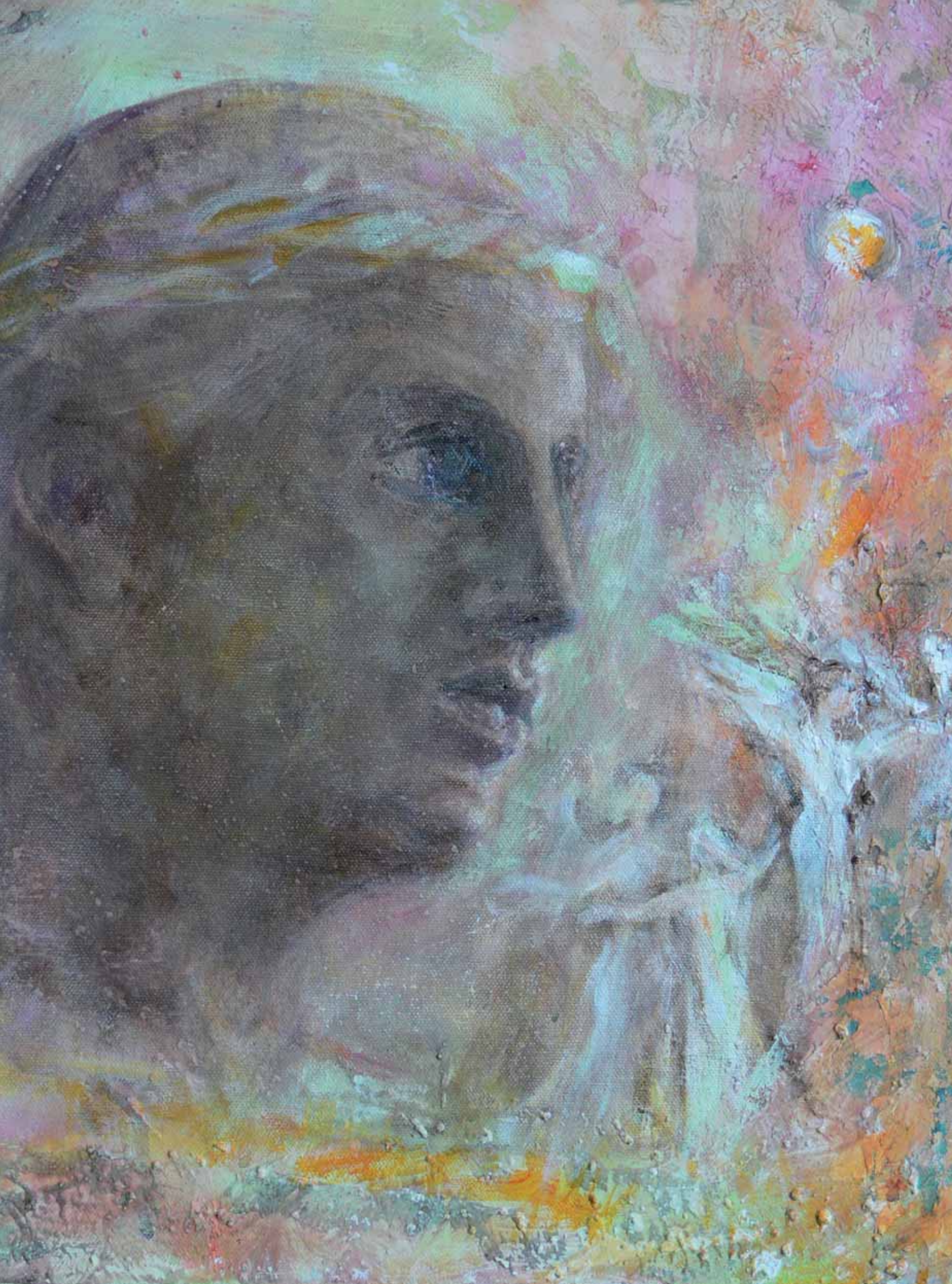
Orfeus sa Apolónovi poklonil. Hneď si aj oprel krásnu lýru o ľavé plece a prstami rozozvučal struny. V tej chvíli mu oči zaiskrili.

„Vďaka ti, žiarivý Apolón, za krásny dar. Hudba tohto nástroja však bude ešte krajšia, keď pridám k siedmim strunám ešte dve. Činím tak na počesť deviatich Múz, mojej vznešenej matky a jej sestier.“

2014

Boh Apolón sa neubrnil úsmevu. Spokojne prikývol a s potešením sledoval, ako zručný chlapec upevňuje nové struny na zahnutý drevený rám. O chvíľu bola na svete nová Orfeova lýra, aj pieseň na počesť deviatich Múz.

Orfeus ospieval Kalliopé, Euterpé a Erató – Múzy všetkých druhov básnictva, po nich Thaleiu, Melpomené a Terpsichoré – Múzy divadla a tanca, a napokon Kleió – Múzu dejepisného umenia, Urániu – Múzu náuky o hviezdach, a Polymniu – Múzu krasorečenia a zborového spevu.

Nádherný spev privábil deväť božských sestier. Očarene počúvali a napokon neodolali, pustili sa do tanca.

„Je šťastný na svete ten, koho milujú Múzy,“ zanôtil Apolón a roztancoval sa so vznešenými kráskami.